

Se peccato

Habuit insidiā tem sibi: et ille p̄parauit ci
baria et portauit ad eū. et sic ppter bene,
ficia sibi ab eo exhibita recōciliat⁹ est ei

De accidia.

Accidia sūm Hugonē li. iiij. de sacramentis sic diffinit. Accidētia est tediū et amaritudo ani
mi iordinata: qua iocunditas
spūalis extinguitur: et quodam despera
tōis pncipio mēs in semetip̄am subuer
titur. Sed Bern. dicit q̄ accidia est q̄
dam animi torpor quo q̄s negligit aliq̄
bona īchoare aut fastidit p̄ficere. Gāe
dum q̄ accidia est peccatum graue. Pri
mo q̄ multum displicet deo q̄ homo ē
piger et tardus ad bonū. sicut p̄ ex mul
tis locis sacre scripture. Et p̄mo ex illo
vbo Apoc. iii. Utinā frigid⁹ esses aut
calidus. s̄ q̄ tepidus es et nō calid⁹ ne
q̄ frigidus incipiam te euomere ex ore
meo. Calidus est q̄ feruens est ad bonū
frigidus est q̄ simp̄lē desistit a bono. Te
pidus vbo q̄ medio modo se habet. Et
dicit glo. interl. q̄ maior spes est de fri
gidis q̄ de tepidis. Cuius rei hec ē cā
q̄ tepidi quandā securitatē accipiunt de
hoc q̄ aliqd boni agūt. et ideo se nō cor
rigūt. Et frigididē p̄ctōres se esse mai
los cognoscant. ideo citius queruntur. Te
pidus de ore dei euomit q̄n in deterio
ra p̄cipitat. vel quando impenitēs mo
rit. et a p̄sortio sanctorū remouebit. Q̄
etiā accidia deo multū displicet p̄ ite
rum ostendit hoc qd̄ dī Luce. xv. vbi
sichabet. Dico vob⁹ q̄ ita gaudiū est ā.
d. sup vno p. p. agente q̄ sup non agita
nouē iust⁹ q̄ nō in. p. c. tē Ibi dīs feruē
tem p̄ctōrem post conuersiōnē non agin
tanouē p̄ponit. sicut dur ī pplo plus di
ligit vñ militem q̄ post fugaz reuersus
hostem fortiter p̄mit. q̄ eum q̄ nū q̄s fu
git. nec vñ q̄ fortiter egit. Plus amatūr
ager q̄ post spinas et tribulos fruct⁹ vbe
res reddit; q̄ spinas et tribulos nunq̄

habuit et semp sterl'ertit. Item p̄ ad
ducā qd̄ legif Luce. xiiij. de fculnea fru
ctum non faciente. vbi dī. Succidite il
lam: vt qd̄ terram occupat. Et quod dī
Math. xxv. Heruum intilem ejacite in
tenebras exteriores. Ex q̄bus patz q̄n
tum displiceat deo accidia. Secūdo ac
cidētia multū displicet deo. q̄ accidēt
sus mag⁹ est deo inobedīēs q̄ creature
irrōnales. cum plus teneatur deo ppter
plura bñficia que accepit a deo p̄ alīs
creaturs. Exemplum de sole. Posuit ei
deus p̄ceptum soli vt singul⁹ diebus ve
niat ab oriente in occidentem. et singul⁹
noctibus reuertatur in orientem. nō p̄
gritatur nec de die nec de nocte nec esta
te nec hyeme īplerē illud preceptum. ec
quātūcunq̄ laborat in vna die: tamen
summo mane orī seqnti die. et tamē nō
expectat talem remuneratōem laboris
sui vel talē penām negligentie sue quale
homo. Ad hoc videtur habuisse respec
tum Aug⁹. cum dicit Indecens ē xpia
no si radius sol⁹ eū ī lecto iueniat. Pos
set em dicere sol si potestatem haberet lo
quendi. Amplius laborauit heri q̄ tu.
et tamē ego surrexi et tu adhuc dormis.
Possimus etiā accipere exemplum ad
detestatōem huius peccati ab eis q̄ ex
terra nascunt. Videmus em herbas et
arbores: que cum mīnum habeat init
ium in crescendo ad magnam quātitatē
peruenire. Et tali exemplo vtitur Gas
tomon. puer. vi. vicens. Vade ad for
micam p̄iger et p̄sidera vias eius et di
scē sapientiam. q̄ cum nō habeat ducem
nec p̄ceptorez nec p̄cipēm: parat ī esta
te cibum vt in hyeme comedat. Potest
erubescere piger homo q̄ animal tam p
uum in futurum sibi prouideret. et ipē vñ
rōnis habens non vult sibi prouidere.
de futuro. Item videmus aquā semp
deorsum currere nisi impeditur. et sic dī
omnibus creaturs et aīalibus. Unā Are
sto. li. xi. aīalium. Nullum ens naturali
ter est oīosum. vñ ī omnībus aīalib⁹

est res mobilis. **E**xistis elicitur q̄ accidie
diosus est vilior oībus alijs animalib⁹. **T**ertio displicet accidia deo: q̄ mundi
amatores plus laborant p̄ perituri et
momentaneis rebus q̄ illi qui dicunt se esse
fuos christi pro eternis. si em̄ considere
mus que et quāta sustinent hoīes p̄ tē/
poralibus. et quātum laborant homines
superbi ad ornādū se hnic mundo. pos/
semus merito confundī in nobisip̄is. q̄
adeo pigri sumus laborare pro regno
eterno ad complacēdum dō. **V**ñ aug⁹
O si possemus excitare homines et cū ip/
sis pariter excitari: vt tales essem⁹ ama/
tores vite ḡmanentis: quales sūt homi/
nes amatores vite fugientis. **U**nd me/
rito displicet deo. q̄ m̄di amatōres pl̄
sustinent: et plura faciunt et grauiora ex/
ercitia exhibent mūdo et diabolo q̄ fui/
xpi p̄ dō. et maiorē sollicitudiez h̄nt or/
nare corpa sua cum ornatis vestib⁹ q̄ ser/
ui christi ornare aīas suas cū virtutib⁹ et
meritis. **U**nde abbas pābo vidēs mu/
lierem ornatā in alexandria fleuit. et int/
rogantib⁹ causaz sui fletus ait. **H**ueres
me mouent. vnu de illius p̄ditione. **U**nd
q̄ nō habeo tale studiū placēdī dō. qua/
le h̄z ista q̄uo placethoīb⁹. **B** **C**He
cundo vitanda est accidia q̄ multū pla/
cer diabolo. **P**rimo q̄ diabol⁹ accidio/
sos possidet quiete et pacifice. **N**am acci/
diosi non cognoscunt diabolū in se q̄s/
cere: ideo nō curant eū expellere. **O** h̄nt
diabolus habitat et quiescit in accidio/
sis ad hoc p̄tvalere illud. **H**at. 12. **D**e
immūdo spū qui veniēs domū inuenit
ēā vacātē: vadit et assūmit se p̄ spū ne
quiōres se. et ingressi habitant ibi. **H**e/
cundo placet illud vitium diabolo: q̄ p̄
stat diabolo fiduciā temptandi hoīez d̄
alijs peccatis et eū fortiter aggredie d̄.
De multis em̄ vicijs temptat diabol⁹
hoīem tepidum et accidiosum: de quib⁹
non audēt hominē temptare feruētē.
Und dicit autoritas. **O**lle feruenti mu/
scenon insident. Accidiosus em̄ se facit

quasi receptaculum oīm viciorū. **B**erſi
de consideratione. **O**im cogitationum
malarum et temptationū incensiuū ē oī
um. **N**anq̄ ergo sit ociosus fuus dei.
Augustin⁹. **O**ciositas sine dei timore
magistra nequicarum est. **H**ic ergo p̄z
q̄ accidia et oīum est origo oīm viciorū.
Accidia em̄ precipue solz esse occasio lu/
xurie. **E**xemplū de dauid et salomonet
de zōdomitis. **E**tiam solet esse occasio
superbie. p̄s: **I**n labore hoīm non sunt
et postea. ideo tenuit eos supbia. etiā so/
let esse occasio auaritie. quia non vult la/
bora ē: id est derat mīta habere sine la/
bore. **N**olite ergo locum dare diabolo.
Hemp̄ aliquid bōi facito: nec te diabo/
lus ociosum inueniat. **U**nde exemplū
in li. vita spatriū dixit quidā senex q̄ hō
existens in occupatione bona h̄z vnum
diabolū eum temptātem. Et hō ociosus
infinitos demones h̄z eum ad malum
incitātes. vnde p̄ prius locus ociosi est i/
fernus: sicut et diaboli. qđ sic p̄ ostendit.
L **C**onstat em̄ q̄ ociosus in celuz
non recipitur q̄ celum est merces opera/
rioꝝ. **U**nd **H**att. 20. dicit **G**oca ope/
rarios et redde illis mercedē. vbi notan/
ter specificat oparios. et non ociosos.
Neq̄ in paradise recipiunt. **B**en. scđo
Tulit deus hoīem et posuit eū in para/
disum ut oparetur. neq̄ in purgatorio.
Und p̄s. **I**n laborib⁹ hoīm non sunt
et. ideo cum hoībus nō flagellabū
tur. neq̄ in mundo. **U**nd **Lu**c. 13. dicit
tur deficulnea: succide eam vt quid trā
occupat: igitur locis ei⁹ nō erit alibi ni/
si in inferno. **T**ertio placet accidia dia/
bolo. q̄ hoc vicio tunc maxime homines
infestat et impugnat quādo sunt in seru/
cio dei. vnd p̄tez dei nititur eis auferre:
nec parum deteriorat seruitium dei. q̄
facit p̄ psalteriū cum fastidio lectum mi/
nus sit deo gratum. q̄ psalmus vñ cuꝝ
deuotione et hilaritate. vnde **H**ieron.
Halleum psalmū vnum cū deuotiōe et
hilaritatem dec̄tare q̄ totū psal/

De peccato

terii cū fastidioz accidia. **H**ix ḡ est q̄ sum' ita pigri z accidiosi cū merces sit tā magna. vñ Berñ. d̄ sideratōe. **S**i la/ bor terret: merces inuitat. vnuſq̄s cīm fm̄ suū labore mercedē accipiet. **V**n au/ ḡ. **Q**uāta em̄ seminauerim̄ i opib⁹ bo/ nis tm̄ metim̄ i fructib⁹. **I**git debere/ m̄nos cogere ad fuitū dei. z excutere il/ lā pugriciā z accidiā. z feruent̄ deo fui're
D **C**ertio accidia evitāda z caue/ da. q̄ ē hoī valde nocua. aufert em̄ hoī bona natuē. bona gr̄e z bona glie. **P**ri/ mo ēi aufert hoī bona nature. nā accidia naturale ingenii z cetera bona naturalia deteriorat. z si nullū dānum aliud faceret hoī nūl de t̄pis omissione: nō paz dāni facaret hoīem. **S**z multi sūt q̄ dānum istō nō reputāt. cū tū nihil nobilit̄ habe/ am̄. nā inyna hora t̄pis p̄t hō pmereri remissionē oīm pccōꝝ. dei gr̄az z etnam/ gliaz. **S**edō aufert accidia bona gr̄e. ad q̄d̄ valzillō. **D**af. 25. d̄ suo pigro. **T**ol/ lite ab eo talētū: z date ei q̄ h̄z decē talen/ ta. **O**m̄i em̄ habēti dabif z q̄ nō h̄z; id q̄d̄ videf h̄re auferef ab eo. z ab eo q̄ nō h̄z studiū z yolūtate opandi sepe auferf facultas. **J**usto em̄ dei iudicio fit vt q̄ n̄ vult opari duz p̄t postea nō possit dum vult. nec solū gr̄az aufert accidia. Etiaꝝ fructū q̄ ex gr̄a deberet. p̄cedere. z sic au/ fert totā vtilitatē huiꝝ. **B**erñ. **Q**uid mi/ tius me p̄uares: o amara mors vite ysu/ q̄ fructu. **N**ā vita sine fructu ḡuor ē q̄ mors. **D**eniq̄ duplex malū paratur in/ gno infructuoso securis z ignis. **C**er/ tio accidia aufert bona glie. q̄r bona glo/ rie. p̄mittunt̄ solū strenuus z vigilatib⁹. **V**n Luc. 12. **B**t̄ suilli quos cū vēne/ rit dñs inuenierit vigilatēs. **A**men dico/ vobis. q̄ p̄cingerse. **D**af. 12. **R**egnuz celorum vim patitur. z violenti rapiunt/ illud. **E**cōtrario pigri z accidiosi amit/ eunt illud. **I**nde leo papa in quodam fmone. Non dormiētib⁹ p̄uenit regnū celoꝝ: nec ocio nec desidia torpētib⁹ be/ atitudo et nitatis ingeniſ.

De filiab⁹ accidie. **E**quiſ de filiab⁹ accidie quest̄ ſe q̄n sunt pccā mortalia: **L**irca q̄d̄ ſciendum q̄ p̄ma filia eſt pu/ ſillanimitas. i. kleynmutigkeyt. **E**ſte ei/ pusillanimitis q̄ magnis exiſtēt donis di/ gn⁹bis nō dignificat ſeip̄z. ſic bñ dispo/ ſitus ad ytrutes vel ad ſciām z ad aliorū directōem non vult fm̄ ſuā poſſibilita/ tē opari v̄t hisse dignificet. **L**ontraria/ tur em̄ legi nature. **O**ia em̄ fm̄ ſuā na/ turalem inclinatōem exequunt̄ ſuas ac/ tiones fm̄ cōem cōmensuratōem ſue po/ tentie. vt p̄z in rebi tā cognitōe carētib⁹ q̄z cognitōem habentib⁹. **Q**uia quādo/ q̄ ſuā pusillanimitas p̄cedit ex ſupbia cī/ qua pusillanimitis nimis innitif ſue perti/ naciez p̄prie ſententie qua reputat ſe in/ ſufficientem ad ea que p̄t. **U**nd puerb⁹
26. **G**apientior ſibi ſtult⁹ videſ ſeptem/ viris loquentib⁹ ſentētias multoties ē/ pccā mortale. ſez q̄n ex hac p̄tinacia pu/ ſillanimus abutif ſuis bonis naturaliū/ bus. vel gratijs diuinitus ſibi datis nō/ tendēdo ad bona: ſed diuertendo ad vi/ liaz ad mala. **U**nde domin⁹ ſuum pi/ grum dānauit z puniuſt. q̄ acceptā pe/ cuniā dñi ſuſ ſuffocdit in trā. z non eſt o/ perat in ea ppter quendam pusillanimi/ tatis timorem. **A**dīſtā filiā accidie poſſ/ ſunt reduci tepiditas mollicies z ſomno/ lentia. q̄ ab alijs ſp̄es accidie ponuntur
Ende mollices q̄nq̄ eſt pccā magnū/ fm̄ eundem Hermannū deſchilditz. ſe/ q̄n homo non renitit carnalib⁹. ſed vo/ luntarie eas inualeſcere p̄mittit. **H**omo/ lentia atque vigilatē z cautele opponiſ/ p̄t eſſe cauſa mortalium pccorum. z q̄n q̄z pccā mortale. vt q̄ndo homo nō eſt/ cautus z vigilat̄ in hiſ q̄ necessaria ſunt/ ad ſalutem. **T**epidus eſt modicus z re/ missus amor ad bonū. **F** **S**ecunda fi/ lia accidie eſt malicia. que ſignat inimici/ tam quaz habet aliquis ad virtutes q̄/ fit inimicus v̄tutum. z ex pugricia z na/ ſea dolet de hoc q̄d̄ aliqd̄ boni d̄z face

sc̄; seiunare. orare. missam audire. & sic d
alys. **H**ed libenter ire ad choreā: hoc
est sibi dulcer & delectabile. & sic de alys
Ergo confitendum est hic si malum cuī
gaudio perpetrasti. & bonum opus cuī
tristitia fecisti. & cum rēdīo magno. Ita
q̄vna hora in ecclesia longior tibi videſ
q̄ tres in foro vel in chorea. **E**t hoc est
signum q̄ sunt vacua gratia. & cor eorū
plenum est cum mundanis delectationi
bus & gaudijs. **V**nde apl's: i. Corin. ii.
Animal homo non p̄cipit ea quae de istis
Vnde beatus Aug'. li. 5. confessionū.
Baudium diuine dulcedinis nō degu-
stas. si carnali delectatione cor maclās
Vnde Bern. in qđam ep̄la. Quoniam
ignis & aq̄ simul esse non possunt. sic spū
ales & carnales delitiae in eodem se nō cō-
patiunt. **S** **T**ertia filia est ran-
cor & sequitur ex secunda. sc̄ q̄ non solū
odio virtutes: sed etiam illum qui suadet
mibi virtutes & vult me trahere ad bonū.
Eterbi gratia. Si aliquis diceret mihi
q̄ deberem ire ad simonem vel ad missā
vel orare deberem: vel si aliquis mefra-
tēne ammoneret & coriperet p̄ excessib⁹
meis. **V**el predicaret mihi quid fugien-
dum sit. sc̄ p̄cā quid suāndum sc̄ p̄ce-
pta & vtutes. quid timendum sit. & me-
morāndum. sc̄ mors & extrellum iudici-
um. quid desiderāndum & petendum. sc̄
gratia & virtutes in presenti gloria ī futu-
ro: illum odirem & toruo vultu respicerē
hoc puenit ex nimia tristitia et pigricia
quam quis habet: & non vult resistere. &
ita mens & cor amaricātur q̄ nihil boni
sapit. & talis mentis amaritudo rancor
dicet. **V**n Hermānus deschulditz lo-
quēs de his duabus filiab⁹ dicit q̄ ma-
licia est quoddā firmatū odii ad repul-
sationē oīm mediorū ad dēū reducētiū
& cōstat q̄ est grauissimū peccatiū. **V**n
de Richar. sup illud. nō in fermēto ma-
licie dīt q̄ malicia est ex proposita delibe-
ratōe malo cognito malo anō consenti-
re. **V**nde etiā Chrysos. lug. Dat. **G**i-

cut ignis quāto amplius ligna suscep-
rit in maiorem flāmā se erigit: sic anima
mala quāto magis veritatē audierit: eo
amplius in malitia excitatur. **H**ed ran-
cor fīm Hermānum deschulditz cuī sit
quedaz amaritudo & abominationē de/
testatio virtutum vel hominū ad spū/
lia inducētiū vel etiā ip̄orum bonoꝝ:
semper ē peccatiū mortale: licet p̄mi mo/
tus possint esse peccata venialia. **Q**uiā
fīm eundem abominationē spūlia fīm
genius suum est graue peccatum morta-
le: multo magis q̄ tedium boni: nisi cō/
sistat in p̄mis motibus sensualitatis.
Quando em ad deliberatōem ratōnis
& consensum voluntatis pertingit. ē val
pe graue peccatum. **Q**uiā est quedam
periculosa renitentia contra spūlia & dī
uina. ps. **L**u vero odisti disciplinam.
Quarta filia est torpor. & est quedaz in/
sensualitas ppter quā homo nō p̄t idu-
ci ad executoem mādatorum dei: hoc ē
q̄ homo tam stolidus & durus & peruer-
sus erit q̄ non p̄t induci ad suāndum p̄/
cepta dei. **E**t torpor circa p̄cepta est pec-
catum mortale fīm genus suum. quo i/
cīdit in rōem inobedientie. **A** hanc fili-
am accidie reduci possunt dilatio tardis/
tas: negligentia. **P**ro quo sciēdū q̄ fīm
Hermānum deschulditz dilatio est mī/
tiplex. sc̄ conuersionis que est valde pe/
riculosa q̄ contra sapientem. **E**ccl. 5.
Nerardes querit ad dīm & ne differas
de die in diem. subito ei veniet ira illius
& in tpe vindicte disperdet te. **I**tez ē di/
lato confessionis que sine peccato mor-
talī ultra annū differri nō potest. ut patz
extra de pe. & tre. oīs vtriusqz. **E**t existen-
ti in peccato mortali dilatio cōfessionis
est valde periculosa & damnosa. q̄ cul-
pam mortalis peccati mox expiare n̄ cu-
rat: cito ad aliud mortale cadit. **O**r fīm
Greg. **V**nū peccatiū mox suo p̄dere
ad aliud trahit. **I**tem est dilatio incho-
ationis boni operis ut paret p̄ eos q̄ dī
cūt cras cras more coruorū q̄usqz mors

De peccato

Veniat. Unde aug⁹. 8. confess. Quā / diut cras: q̄re non mō. q̄r non ex hac hora finis est torpedinis mee. **H**ec tar ditate quō sit pccm: Sc̄endū q̄ tar ditas & negligentia fm reatū peccī satis incidunt cū pmissis. q̄ circa pcepta sta tū implenda. tarditas pōt esse quādo q̄ peccatū mortale: & multo magis negli gentia. sicut si quis esset in pccō mortali si tardaret de hoc confiteri donec missā dixisset peccaret mortalit. etiaz si statim post missam confiteret. & multo magis si totaliter negligeret cōfiteri.

Quinta filia accidie est desperatō. q̄ diffidentia meritoꝝ mater est diffidētie premioꝝ. Dicunt em̄ aliqui ex nimia ac cidia ego non possim ista facere. veniāz vbi possim. & sic quasi desperant d̄ vita eterna. Sed si sine labore & bono opere vitā eternā habere possent: rūc bene recipi ent. Et est grauissimū peccatorum desperatio. Unde Isid. de summo bono Desperatio peior est om̄i pccō. Un̄ et̄ Aug⁹. super Iohem. De nemine despe rādum est cum est in hac vita. Solū em̄ desperatōis crimen est: qđ mederi nō p̄ Sc̄endū fm Hermānum deschilditz Desperatio est pccm mortale: imo gra uissimum pccm. & pccm in sp̄m sanctuz apud sanctos doctores. Tamē sic alia peccata h̄z quosdam primos mot̄ licet valde periculosos: tamen non semp for te habentes rōem peccatorꝝ mortalium. **E**xēta filia accidie est euagatio circa illicita. Qui em̄ absorptus est tristiciam non habens in sevbi delectetur euagat ad exteriora querens delectatōem. Qn̄ em̄ hō non habet delectatōem in deo. tunc querit̄ solatōem ab extra. q̄ anīa hois sine delectatione esse nō p̄t: & ista euagatio sepius est peccatū mortale. s. q̄n talis euagatio circa talia obiectaver satur: que fm se sūt peccata mortalia. in quibꝫ aliquis morosa delectatione mo ratur nō solū aīo talia operandi: sed cau sa oblectādīam in talibꝫ. vt sup̄ de pec

cato morose delectationis dictuz est: tal euagatio est peccatū mortale. **I**sta enim euagatio facit homīes instabiles & imp̄ seuerātes. Nota q̄ indeuotio & euagatio ex p̄positor scienter vel ex mala cōsuetu dīne circa horas canonicas dicendas. circa missas legendas: & circa quodlibz officium diuinū & in locis sacris q̄ndoꝝ possunt esse pccā mortalia. sc̄z q̄n homo ita remittit circa talia q̄ ita indeuot & vagabund⁹ in mente fit q̄ vel verbū ad se p̄tinens vocaliter non dicit vel truncatevel indeuotet absq̄ omni intentione dictum ab alijs non attendit. vt dissolu tiō em̄ nimia & irreuerētiā in choro. vt circa altare vel in ecclesia facit. quia ex p̄cepto ecclesie tenētur qui in sacris ordinibꝫ sunt cōstituti studiose & deuote cele brare officium nocturnū & diurnum. vt habeat extra de cele. missaz. c. psbyt. &c. dolentes. Et q̄ dimitteret vñā horā sci terz sine cā rōnabili peccaret mortaliter. Ideo habet bñficia. & circa curā tpalū nō occupātur: sicut seculares. vt ideo de uoti & attenti⁹ attēdat̄ do. **I** **C**ei quiſ siderare quō tedium boni sit pec catū mortale. Pro quo sc̄endum q̄ fm Hermānum de schilditz tediū boni pōt ſiderari tripl̄r. Uno mō put est qdaz motus naturalis ex lassitudine corporz post exercitiū sp̄iale puenies & sic nō est pccm. Sc̄do mō fm q̄ est mot̄ appeti tū sensitiū tristitati d̄ ope sp̄uali labori oso. & p̄t esse pccm veniale qntūcūq̄ et̄ iste appetit̄ sit delibera⁹. q̄ ſensus in veniale nō est niſveniale. Verbi gratia Sicut cāto vel oro cum redio. & tñ pp̄ ea nolo dimittere & sic est ſolum veniale. Tertio modo. cū hoc tedium redūdat̄ omissionem eorū quesunt necessaria ſalutiz ad que hō necessario tenetur. & ſic est mortale. Verbi gratia. Sicut nō audiē missam in die dñico. vel penitentiam iniunctam non complere. Un̄ autē tedium redundant in ſensum ratiōis vt voluntatis bonum diuinū non amātis

vel cum fastidio recognitatis: est peccatum mortale. **L**um ex eo quod et voluntas cum tristitia feruntur in bonum de quod gaudendum esset quod directe contrariatur charitati. **L**um etiam quia tale tedium redundat in omissione eorum que necessaria sunt saluti. sed diligere verum bonum et declinare a malo. **S**i autem tedium illud ex omissione huius et difficultate aggrediendi bonum ducit in desperationem: tunc iam accedit ad peccatum in spiritu sanctu. **E**t si tedium ita crescit. quod iniiciat sibi manus tunciam similis erit iude. qui laqueo se suspendit. ergo magna mala oriri possunt ex tedium et ex accidia. nisi ei resistat.

Accidia palliat se sub triplici specie virtutum. Et primo sub figura specie discretoris. quod maxime appetit in illis qui dicunt quod libenter exercerent se in operibus strenuis: nisi in hoc metu discretionis et naturalis virtutis excedere se timerent. **R**emedium contra illud est quod multi debiliores eo magis ardua per cooperacionem diuine gratie operantur quod sint illa ad que per diuinum instinctum aliqui quotiens ipi inclinatur. **E**t quod firmiter speret in adiutorio diuino qui ipsum persuam gratiam in bonis actibus poterit vigorare. ut etiam confidenter dicat cum apostolo. **O**mnia possum in eo qui me confortat. **C**erta igitur causa est: quare paucis sunt feruentes in exercitio virtuoso. raris sunt qui plene deo confidunt: quod possit eos confortare. **S**ecundo occultat se sub specie humilitatis. **H**ic qui dicunt: quod libenter feruuntur orarent: et crebriter eleemosynis et operibus pietatis insisterent. si ex hoc fauore humanae laudis et propter cōplacētiā incidente non timerent ne meliores apud homines reputarentur: quod sunt coram deo. **R**emedium contra hoc: quod quoniam homo timet quod devirtutis exercitio aliquid incidat cōplacentie propter humanae: tunc propter timorem complacētie debet diligenter pesare. ut ad talia opera exercita in publico astringatur ex necessitate

vel ex charitate. **E**t si ex necessitate astricti gatur. puta quod pertinet ad veritatem vite sicut doctor in incumbit veritas doctrina in publico. vel etiam audire missam. dare elemosynā. audire sermones. ordinet p̄mam intentiōem in deum. et si occurrit resistat. **E**t tunc propter timorem cōplacētie incidente non dimittat in publico frequentare. quia si illabitur de hoc cōplacētia: ille resistat et dicat cum Berni. **P**ropter te non incepi: nec propter te dimittant. **H**i autem astringatur ad illa ex charitate vel voluntatis arbitrio: tunc debet etiam diu frequentaē in priuato donec ex frequentia actuum effectus eius tam fieri metur in bono virtutis et in amore domino. quod possit illos actus etiam in publico sine periculo cōplacētie exercere: **C**ertio occultat se sub specie deuotōis et spiritualiter feruoris: **Q**uod apparet in his quod dicunt se ideo praeferre quandoā fuit tum exercitia (ad quod requiritur exterior occupatio) ut intime contemplatiōi et feruori deuotōis amplius ad deum in ardescant. **E**t tales in illum errorem incidente quod dicunt: quod existentes in statu p̄fectionis et contemplatiōis in eleuatione corporis christi non debent assurgere nec ei reverentiam exhibere: dicentes hoc esse imperfectiōis si a puritate et altitudine contemplatiōis tantum descendenter. quod circa sacramentū xp̄i aut humanitatē et passionem xp̄i aliquid cogitarent. **H**oc illud est nimis errorneum. quod nulla potest esse tanta deuotio. dum tamē homo non raptatur supra seipsum. et a sensibus extrahatur. quod hominem possit absoluere ab obligatiōe que tenet preceptū dei et statutis ecclesie quibus homo astringitur ad deo grās referendū de beneficio incarnatiōis et passiōis xp̄i et eius sacramētis. **E**t ideo nulla potest esse tanta feruens deuotio quoniam homo teneat in eleuatione corporis xp̄i quod passionē dominicā rep̄nitat flectere genua. et reverentiam deo exhibere. **E**xemplū. erat quod daz quod se valde reputabat esse deuotā. que yna vice istra missa

De peccato

psternebat se: et noluit eleuare caput: tunc miles stas circa eam dixit ei. Erigas te iam eam eleuare corpum Christi. Et illa. Ego sum super hoc: et sic seno erexit. Tunc miles iterum et iterum ammonuit eam. Et illa ut ante a rursum dicitibi. Tunc miles cum proprio pedereiecit eam de sede dicens: in nomine diaboli es tu super hoc quod debes exhibere reverentiam creatorum et redemptorit tuo.

Remedia contra accidiam.

Sequitur de remediis pro accidiam. Quorum primum est secundum Willhel. lugd. diversitas occupationum. Hoc remedium habet in vita patrum. ubi legitur quod fratres anthoni temptatus spiritu accidentie: et resistentes in heremo dicebat. Domine saluari desidero: sed hanc cogitationem non permittit me. quidnam faciam. et quomodo saluari debeo omnime miseri. et respiciens: vidit quandam astutam torquem funiculum qui sibi similis erat. deinde ex operibus urgenter orante: et iterum surgenter plectas facientes de palmis. et inde rursus ad omnem surgente. Erat autem ille angelus domini et dixit ei. et tu ita faciens anthoni saluaberis. **D**icitur secundum remedium est consideratio laboris Christi quod per tempus laborauit in fratribus. Unde Gregorius. Si passio Christi ad memoriam reducatur. et ceterum. **M**attheus. xi. Non est seruus maior domino. Magna subdialetica est sive velut quiesceretur uis et quod laborauit dominus. Laborauit autem dominus Iesus Christus primo in nativitate cum ad durum presipium positus fuit: et viliis panniculis involutus. Unde dicit per prophetam. In labiis a iuuentute mea. Secundo laborauit corde per anxietatem et tristitiam et compassionem quam habuit super peccatores. **M**arcus. viii. Disereor super turbam. Tertio laborauit ore per predicationem. **P**ropterea. Laborauit clamaans. rauoce facte sunt fauces mee. Sed heu pauci audiunt Christum: cum tamen terra audiuit clamorem suum cuius tremuit terrae per passionis et petre quod scisse sunt. Sed

heu miseris peccatores eum in suis predicationibus audire nolunt ut querantur et saluentur. **Q**uarto laborauit suis pedibus. quod circuit bat per castella annuntiatis regnum dei. Non enim iuuit in equo vel in curru. sed nudi peribus. **J**ohannes. viii. Fatigatus Ihesus ex iteru nere sed sit super puteum. Quinto laborauit oculi. scilicet lacrymas effundendo. unde **J**ob. xvi. Facies mea intumuit a fletu. Sexto laborauit toto corpe et oibus membris sudore sanguinem sudando. flagellis cedendo. crucem portando. et in ea expansus toto corpe moriendo. Ergo merito exemplo ipsius laborare debemus. et non oculari. **J**ob. xix. Exempli enim dedi robor. **T**ertium remedium est consideratio libertatis. quod per laborem quemlibet patimur liberamur a labore et a penitentia eternis. de quibus apostolus. Laborabit in eternum et vivent adhuc in fine. Unde Gregorius. Num laborare in transitorio atterimur a perpetuo labore liberamur. Sed peccatores non poterunt evadere quoniam aut eternaliter oporteat eum puniri. aut hic ad tempus laborare: et per peccatis satisfactionem per tribulatorem et alia bona exercitia. Unde si quis consideret diligenter fortis et eternas penas inferni: leues reputabit labores et pressuras huius mundi. Unde Gregorius. super illud **M**attheus. viii. Enciens in tenebris exteriores dicit in inferno erit frigus intolerabile. ignis inextinguibilis. vermis immortalis. fetor intolerabilis. tenebre palpabiles. flagella cedentia. horrida visio demonum. fusio peccatorum. desperatio omnis hominis. Erit enim miseris mors sine morte. defectus sine defectu. quoniam ibi mors semper incipit et deficere nescit. Ex quo sequitur quod merito debemus hic uniuersaliter operari ut ab illis eternis malis liberemur. **A** Quartum remedium est consideratio temporis in quo sumus constituti. quod est tempus gratiae. quod nos sumus in die et antiquo fuerunt in nocte. Unde apostolus processit. dies autem appropinquabit. quando magis reprehensibiles sunt quod tempore gratiae quam quod ante in veteri testamento occiosi fuerunt.

Et hoc ppter piositatem tuis in quo sumus. **Vñ Bern.** Nihil piosius tpe et ergo ut possimus digne rōem reddere p eo debemus illud utiliter expēdere. **Vñ Greg.** Sicut capillus capitis nō peribit: sic nec momentū tuis. qn de eo oportet nos reddere rōez qn illud expēderimus. hoc sp̄ effet memorādum omni die et omni hora. sicut legi de quodaz bono hoie. q qnīqz audiuit horologi um signare. tunc sp̄ dixit. **O** deus iterū vñā horā tuis ḡe expendi: de quo tibi redditurus sum rōnem qn̄ in illa vixi. **Vñ etiā Anselm** in meditatōib. **O** lignū aridū et inutile eternis ignib⁹ dignum. qd respōdebis in illa die cū exigeatur a te vlsqz ad ictū oculi om̄e tps viuidi tibi imp̄sum. **T**ūc q̄ppe damnabit̄ q̄quid fuerit inuētuz opis in te vel ocio si sermonis vlsqz ad minimā cogitatōem et tps quo vixisti: si nō fuerit ad voluntatēm dei directum. **O** **Quintū** est consideratio future mercedis. **Vñ Aug.** Si labor te terret vide mercede. **Vñ Gen. xv.** Et fact⁹ est sermo dñm ad abraham p̄ visionem dicēs Noli timere abraham: ego p̄tector tuus et merces tua magna nimis. **H**ic iā pōt xp̄s dicere culibet hoī bonū operāti. Ergo si terret p̄ grū hoīm labor: attrahat euz merces. nā grauis dieta vides breuis mercēna/rio si in fine diei expectat magnū p̄ciūm tpsale: quod tamē parū est respectu eter ni p̄mū. **Vñ Greg.** Spes in eternitate aim exigit. **E**t idcirco nulla mala que exterius tolerat sentit. **Chrys.** Si tēpēstas nautis: vulnera militib⁹: si frigora agricultorib⁹ ppter premiuz tpsale leuia sunt. **Q**uanto magis debet ēē leuia ppter p̄mū semp̄ternū. **H**i q̄s diceret. surge. vigila et ora hac die et cras dabo tibi centū florenos. **E**t secūda nocte plus p̄mitteret. et tercia nocte multo plus. et q̄rta maiorem honore et dignitatē et dimicās q̄s habet imperator: faceres libēter et sponte et p̄mpte. **S**z hec nihil st̄ respe-

ctu mercedis quā deus p̄mittit opanti bus bona opa. **Vñ Bern.** sup Lātica Reuera verū est gaudiū et solum qd nō de creatura: sed de creatore p̄cipitur. qd cū possides: nemo tolleret a te. cui p̄ata ois aliūde locūditas meror est. ois sua uitas dolor est. oē dulce amarū. oē deco rū fedū. omne aliud qd delectare possit molestū. **Vñ Aug.** deli. ar. **L**āta ē pul chritudo iusticie. tāta est locūditas luḡ eterne. vt etiā si nō liceret in ea ampli manere q̄ vnius diei hora. ppter hoc solū innumerabiles anni hui⁹ vite ples ni delicijs et etiā cū affluētia tpalium bo noꝝ recte meritoqz p̄temnerētur. **Vñ etiā Hiero.** in quadā ep̄la. Null⁹ labor durus. nullum tps longū videri debet q̄ glā eternitatis acq̄ritur. **Vñ exempluz** legi⁹ in vitaspatriū. **Q**uidā frat̄ interro gauit abbate achillē dicens **L**ur sedēs i cella mea patior accidiā. **U**n senex ait **Q**uia nōdū vidisti req̄em quā speram⁹ neqz tormenta q̄ timemus. si em ea īspē ceres diligenter. et si vermbus esset ples na cella tua vlsqz ad collū: etiam in ipsis gmaneres sine accidia.

De auaricia.

Avaricia detestanda est. Primo ppter multiplices maledicētōes q̄ in scripturis auar̄ in flicte sunt. **Vñ Luc. vi.** Ve nobis diuitib⁹ q̄ hic habetis p̄solatōes vrām. **Iac. v.** Agite nūc diuities. plorate vulnates in miseriis vestris q̄ aduenient vob. diuitie v̄re putrefacte st̄z. et vestimenta v̄ra a tinea sunt comesta. **Aug.** et argentū v̄m eruginauit. et rugo eoz in tes. erit vob. et mā. car. ve. sic ignis the. v. irā in no. dieb̄. **Itc Aug.** Ve illis q̄ inhiant ut augeant res pituras vñ eternas amittat̄. **E**t sic cū q̄s dilit̄ et sacra scripturā aduertit: tūc. xii. maledicētōes reperiūt sup auaros diuites. quaē merito